

покоряватъ на регентството и да правятъ бунтове. Въ България настѣпили голѣми размирици.

Великото народно събрание избрало единъ младъ князь, на име Валдемаръ, синъ на краля въ Дания. Той билъ роднина на руския царь, та се вѣрвало, че ще дойде въ България. Ала тоя князь, като чулъ, че нѣма съгласие между великитѣ сили, не се решилъ да дойде въ България и отказалъ. Българитѣ се чудѣли, кого да избератъ, за да бжде угоденъ на всички. Поканенитѣ се бояли отъ Русия и не искали да станатъ български князе.

Така безъ князь се минала цѣла година, отъ 25 августъ 1886 до августъ 1887 г.

Избиране на князь Фердинанда. — Стамболовъ изпратилъ трима души българи да идатъ въ Европа да дирятъ князь и да молятъ европейскитѣ крале и министритѣ да го одобрятъ за България.

Изпратенитѣ българи се срещнали въ Виена съ единъ младъ князь, който казалъ, че желае да дойде въ България и се обещавалъ да пази нейната свобода отъ външни неприятели.

Щомъ се научилъ Стамболовъ за това, свикалъ Великото народно събрание, което избрало новия князь. Той билъ Фердинандъ Саксъ-Кобургъ Готски.

Князь Фердинандъ се явилъ предъ австрийския императоръ Францъ Иосифъ и го попиталъ, може ли да иде въ България. Францъ Иосифъ му казалъ: — щомъ народътъ те иска, иди, но гледай да управлявашъ умно и да не сърдишъ Русия.